Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 20. decembra 2017 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (ES) č. 6/2002 – Dizajny Spoločenstva – Článok 110 ods. 1 – Absencia ochrany – Tzv. ustanovenie ‚o opravách' – Pojem ‚časť zloženého výrobku' – Oprava zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava – Opatrenia, ktoré musí prijať užívateľ, aby sa mohol odvolávať na tzv. ustanovenie ‚o opravách' – Analogický disk motorového vozidla, ktorý je rovnaký ako model pôvodného disku"

V spojených veciach C-397/16 a C-435/16,

ktorých predmetom sú návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podané rozhodnutiami Corte d'appello di Milano (Odvolací súd Miláno, Taliansko) a Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko), z 15. a 2. júna 2016, doručené Súdnemu dvoru 18. júla a 4. augusta 2016, ktoré súvisia s konaniami:

Acacia Srl

proti

Pneusgarda Srl, v konkurze,

Audi AG (C-397/16),

a

Acacia Srl,

Rolando D'Amato

proti

D[r]. Ing. h.c. F. Porsche AG (C-435/16),

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory M. Ilešič (spravodajca), sudcovia A. Rosas, C. Toader, A. Prechal a E. Jarašiūnas,

generálny advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

tajomník: R. Schiano, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 14. júna 2017,

* Jazyky konania: nemčina a taliančina.

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– Acacia Srl a R. D'Amato, v zastúpení: F. Munari, M. Esposito a A. Macchi, avvocati, B. Schneiders, D. Treue a D. Thoma, Rechtsanwälte,

– Audi AG, v zastúpení: G. Hasselblatt, Rechtsanwalt, M. Cartella a M. Locatelli, avvocati,

– Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG, v zastúpení: B. Ackermann a C. Klawitter, Rechtsanwälte,

– talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci M. Santoro, S. Fiorentino a L. Cordi, avvocati dello Stato,

– nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze, M. Hellmann a J. Techert, splnomocnení zástupcovia,

– francúzska vláda, v zastúpení: D. Segoin, splnomocnený zástupca,

– holandská vláda, v zastúpení: M. Bulterman a H. Stergiou, splnomocnené zástupkyne,

– Európska komisia, v zastúpení: J. Samnadda, V. Di Bucci a T. Scharf, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 28. septembra 2017,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú výkladu článku 110 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 6/2002 z 12. decembra 2001 o dizajnoch spoločenstva (Ú. v. ES L 3, 2002, s. 1; Mim. vyd. 13/027, s. 142).

2 Tieto návrhy boli podané v rámci dvoch sporov medzi na jednej strane spoločnosťou Acacia Srl a spoločnosťami Pneusgarda Srl, v konkurze, a Audi AG a na druhej strane spoločnosťou Acacia spolu s jej konateľom pánom Rolandom D'Amatom a spoločnosťou Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (ďalej len „Porsche") vo veci údajného porušenia práv z dizajnov Spoločenstva, ktorých majiteľmi sú spoločnosti Audi a Porsche.

Právny rámec

Dohoda o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva

3 Dohoda o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva bola schválená rozhodnutím Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994 týkajúcim sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 – 1994) (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 1; Mim. vyd. 11/021, s. 80). Článok 26 ods. 2 tejto dohody stanovuje:

„Členovia môžu poskytovať obmedzené výnimky týkajúce sa ochrany priemyselných vzorov za predpokladu, že takéto výnimky nebudú neprimerane v rozpore s bežným využívaním chránených priemyselných vzorov a nebudú neprimerane na úkor oprávnených záujmov majiteľa chráneného vzoru, zohľadňujúc oprávnené záujmy tretích strán."

Právo Únie

Smernica 98/71/ES

4 Odôvodnenie 19 smernice 98/71/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 1998 o právnej ochrane dizajnov (Ú. v. ES L 289, 1998, s. 28; Mim. vyd. 13/021, s. 120) uvádza:

„keďže rýchle prijatie tejto smernice sa stalo súrnou záležitosťou pre množstvo priemyselných odvetví; keďže, úplné zblíženie právnych predpisov členských štátov o používaní chránených dizajnov na účel povolenia opráv zloženého výrobku tak, aby sa uchoval jeho pôvodný vzhľad, kde výrobok obsahujúci dizajn, alebo na ktorý sa dizajn aplikoval, tvorí súčasť zloženého výrobku, od ktorého závisí vzhľad chráneného dizajnu, nie je možné zaviesť v súčasnom štádiu; keďže nedostatok úplného zbližovania právnych predpisov členských štátov o používaní chránených dizajnov na také opravy zloženého výrobku by nemali predstavovať prekážku pre zbližovanie tých iných vnútroštátnych ustanovení právnych predpisov o dizajnoch, ktoré najviac priamo ovplyvňujú fungovanie vnútorného trhu; keďže z tohto dôvodu by členské štáty medzičasom mali ponechať v platnosti akékoľvek ustanovenia v súlade so zmluvou týkajúce sa používania dizajnu súčastí použitých na opravu zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho vonkajšia úprava, alebo, v prípade zavedenia nových ustanovení týkajúcich sa takého použitia, účelom týchto ustanovení by mala byť iba liberalizácia trhu takýchto častí; …“

5 Článok 14 uvedenej smernice, nazvaný „Prechodné ustanovenie“, uvádza:

„Až dovtedy, kým sa neprijmú zmeny a doplnky k tejto smernici na návrh Komisie v súlade s ustanoveniami článku 18, členské štáty ponechajú v platnosti svoje existujúce právne ustanovenia týkajúce sa použitia dizajnu súčastí použitých na účely opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava a zavedú zmeny týchto ustanovení, ale iba vtedy, ak ich účelom je liberalizácia trhu na takéto súčasti.“

Nariadenie č. 6/2002

6 Odôvodnenia 1, 9 a 13 nariadenia č. 6/2002 znejú:

„(1) Jednotný systém na získanie dizajnu spoločenstva, ktorému je pridelená rovnaká ochrana s rovnakým účinkom v rámci celého územia spoločenstva, by mal presadzovať ciele spoločenstva, ako sú uvedené v Zmluve.“

…

(9) Hmotnoprávne ustanovenia tohto nariadenia týkajúce sa dizajnového práva by mali byť v súlade s príslušnými ustanoveniami smernice 98/71/ES.

…

(13) Úplná aproximácia právnych predpisov členských štátov o využívaní chránených dizajnov pre účely povolenia opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava, ak je dizajn použitý alebo stelesnený vo výrobku, ktorý predstavuje súčasť zloženého výrobku, na vonkajšiu úpravu od ktorej závisí chránený dizajn, by sa na základe smernice 98/71/ES nemohla dosiahnuť. V rámci zmierovacieho postupu pre spomenutú smernicu sa Komisia zaviazala, že preskúma dôsledky ustanovení tejto smernice tri roky po termíne na transpozíciu tejto smernice najmä pre priemyselné sektory, ktoré sú najviac postihnuté. Za takýchto okolností je primerané neudeľovať žiadnu ochranu dizajnom spoločenstva dizajnu, ktorý je použitý alebo stelesnený vo výrobku, ktorý predstavuje súčasť zloženého výrobku, od vonkajšej úpravy ktorého dizajn závisí

a ktorý sa používa pre účely opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava, pokiaľ Rada nerozhodne o svojej politike ohľadne tohto problému na základe návrhu Komisie.“

7 Článok 3 tohto nariadenia stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia:

a) ‚dizajn‘ znamená vonkajšiu úpravu celku alebo časti výrobku, ktorá vyplýva zo znakov najmä línií, obrysov, farieb, tvaru, textúry a/alebo materiálov samotného výrobku a/alebo jeho zdobenia;

b) ‚výrobok‘ znamená akýkoľvek priemyselný alebo remeselný predmet vrátane, okrem iného, častí určených na zloženie do výsledného zloženého výrobku, balenia, úpravy, grafických symbolov a typografického písma, s výnimkou počítačových programov;

c) ‚zložený výrobok‘ znamená výrobok, ktorý sa skladá z viacerých častí, ktoré sa môžu nahradiť, pričom sa umožňuje rozobratie a opätovné zostavenie výrobku.“

8 Článok 4 uvedeného nariadenia, nazvaný „Podmienky ochrany“, stanovuje:

„1. Dizajn je chránený dizajnom spoločenstva, ak je nový a má osobitý charakter.

2. Dizajn použitý alebo stelesnený vo výrobku, ktorý predstavuje súčasť zloženého výrobku, sa považuje za nový s osobitým charakterom iba vtedy, ak:

a) súčasť po začlenení do zloženého výrobku zostáva viditeľná počas bežného užívania zloženého výrobku; a

b) samotné viditeľné znaky súčasti samy osebe spĺňajú podmienky týkajúce sa novosti a osobitého charakteru.

3. ‚Bežné používanie‘ v zmysle významu odseku 2 písm. a) znamená užívanie konečným užívateľom vynímajúc údržbu, servis alebo opravy.“

9 Článok 19 ods. 1 toho istého nariadenia stanovuje:

„Majiteľ zapísaného dizajnu spoločenstva má výlučné právo využívať ho a brániť akejkoľvek tretej strane, ktorá nemá jeho súhlas, aby dizajn využívala. Vyššie uvedené využívanie sa vzťahuje najmä na vytvorenie, ponúkanie, uvedenie na trh, dovoz, vývoz alebo používanie výrobku, na ktorom je dizajn použitý, alebo na ktorom je dizajn stelesnený, alebo skladovanie tohto výrobku pre takéto účely.“

10 Článok 110 nariadenia č. 6/2002 s názvom „Prechodné ustanovenia“ uvádza:

„1. Až do času, kedy nadobudnú účinnosť zmeny a doplnky tohto nariadenia na základe návrhu Komisie ohľadne tohto predmetu, ochrana dizajnom spoločenstva neexistuje pre dizajn, ktorý predstavuje časť zloženého výrobku, v zmysle článku 19 ods. 1 na účely opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava.

2. Návrh Komisie uvedený v odseku 1 sa predkladá spolu s akýmikoľvek zmenami, ktoré Komisia navrhuje pre tento predmet podľa článku 18 smernice 98/71/ES, a zohľadňuje všetky takéto zmeny.“

Spory vo veciach samých a prejudiciálne otázky

Vec C-397/16

11 Audi je majiteľkou viacerých dizajnov Spoločenstva týkajúcich sa zliatinových diskov motorových vozidiel.

12 Acacia vyrába pod značkou WSP Italy zliatinové disky motorových vozidiel, ktoré sú predávané na jej vlastnej internetovej stránke dostupnej vo viacerých jazykoch. Podľa vnútroštátneho súdu sú niektoré z týchto diskov rovnaké ako zliatinové disky spoločnosti Audi. Na diskoch vyrábaných spoločnosťou Acacia je vytlačené označenie „NOT OEM", čo znamená nevyrobené ako pôvodné príslušenstvo. Obchodná a technická dokumentácia, ktorá bola priložená k týmto výrobkom, faktúry za predaj, ako aj internetová stránka spoločnosti Acacia naznačujú, že dotknuté disky sa predávajú len ako náhradné diely určené na opravu.

13 Audi podala žalobu na Tribunale di Milano (súd v Miláne, Taliansko), aby v podstate určil, že výroba a uvedenie dotknutých diskov na trh spoločnosťou Acacia predstavuje porušenie práv z jej dizajnov Spoločenstva. Tento súd tejto žalobe vyhovel.

14 Acacia podala odvolanie proti rozhodnutiu uvedeného súdu na Corte d'appello di Milano (Odvolací súd Miláno, Taliansko). Tento posledný uvedený súd po tom, ako okrem iného uviedol existenciu protichodných rozhodnutí, ktoré vydali talianske súdy a ďalšie členské štáty, pokiaľ ide o uplatnenie tzv. ustanovenia „o opravách", dospel k záveru, že existujú vážne pochybnosti, pokiaľ ide o výklad článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002.

15 Za týchto podmienok Corte d'appello di Milano (Odvolací súd Miláno) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Bránia zásady týkajúce sa voľného pohybu tovaru a slobody poskytovať služby na vnútornom trhu; zásada efektivity európskych pravidiel hospodárskej súťaže a liberalizácie vnútorného trhu; zásady potrebného účinku a jednotného uplatňovania práva Európskej únie v členských štátoch; ustanovenia sekundárneho práva Európskej únie, akými sú smernica 98/71 a najmä jej článok 14, článok 1 nariadenia [Komisie (EÚ)] č. 461/2010 [z 27. mája 2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel (Ú. v. EÚ L 129, 2010, s. 52)] a [predpis Európskej hospodárskej komisie Organizácie Spojených národov (EHK/OSN) č. 124 – Jednotné ustanovenia na homologizáciu kolies pre osobné automobily a ich prípojné vozidlá (Ú. v. EÚ L 375, 2006, s. 604, kor. Ú. v. EÚ L 70, s. 413)] takému výkladu článku 110 nariadenia č. 6/2002, ktorého obsahom je ustanovenie o opravách, ktorý by vylučoval analogický disk, ktorý je z estetického hľadiska rovnaký ako pôvodný disk, ktorý bol homologizovaný na základe uvedeného predpisu č. 124, z pojmu časť zloženého výrobku (automobil), ktorého cieľom je umožniť opravu a obnoviť pôvodnú vonkajšiu úpravu zloženého výrobku?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, bránia predpisy o priemyselných právach týkajúce sa zapísaných dizajnov, po uskutočnení vyvažovania záujmov uvedených v prvej otázke, uplatňovaniu ustanovenia o opravách v súvislosti s analogickými doplnkovými výrobkami, z ktorých si môže zákazník rôzne vybrať, za predpokladu, že ustanovenie o opravách sa má vykladať reštriktívne a tak, že sa ho možno domáhať, iba pokiaľ ide o náhradné diely s pevne danou formou, t. j. časti, ktorých tvar bol vo vzťahu k vonkajšej úprave zloženého výrobku stanovený v podstate nemenným spôsobom, s vylúčením ostatných častí, ktoré sa majú považovať za zastupiteľné a voľne použiteľné podľa vkusu zákazníka?

3. V prípade kladnej odpovede na druhú otázku, aké opatrenia má prijať výrobca analogických diskov, aby si zabezpečil zákonný pohyb tovaru určeného na opravu a obnovu pôvodnej vonkajšej úpravy zloženého výrobku?“

Vec C-435/16

16 Porsche je majiteľkou viacerých dizajnov Spoločenstva týkajúcich sa zliatinových diskov motorových vozidiel.

17 Disky, ktoré vyrába Acacia, sú uvádzané na trh v Nemecku na jej internetovej stránke, ktorá je adresovaná konečným spotrebiteľom a je dostupná v nemeckom jazyku. Podľa vnútroštátneho súdu sú niektoré z týchto diskov rovnaké ako zliatinové disky spoločnosti Porsche. Uvedený súd uvádza, že podľa spoločnosti Acacia možno disky, ktoré vyrába a ktoré sú určené pre automobily značky Porsche, použiť len na automobiloch tohto výrobcu. Porsche pred uvedeným súdom tvrdí, že predmetné disky sú ponúkané aj vo farbách a veľkostiach, ktoré sa nezhodujú s pôvodnými výrobkami.

18 Porsche podala žalobu na Landgericht Stuttgart (Krajinský súd Stuttgart, Nemecko), aby v podstate konštatoval, že výroba a uvedenie dotknutých diskov na trh spoločnosťou Acacia predstavuje porušenie práv z jej dizajnov Spoločenstva. Tento súd tejto žalobe vyhovel.

19 Keďže odvolanie, ktoré podali spoločnosť Acacia a pán D'Amato, boli zamietnuté, podali opravný prostriedok „Revision“ na vnútroštátny súd. Tento súd uvádza, že úspech tohto opravného prostriedku závisí od otázky, či sa Acacia môže odvolávať na tzv. ustanovenie o „opravách“ uvedené v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002. Výklad tohto ustanovenia však spôsobuje viaceré ťažkosti.

20 Za týchto okolností Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„1. Vzťahuje sa obmedzenie ochrany podľa článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 na časti výrobku dané formou, teda na také časti, ktorých forma sa v zásade bez možnosti jej zmeny riadi vonkajšou úpravou zloženého výrobku, a preto zákazník nemá možnosť voľby, ako napríklad v prípade diskov motorových vozidiel?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku: vzťahuje sa obmedzenie ochrany v zmysle článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 len na ponuku výrobkov, ktoré sú zhodne vyhotovené, teda ktoré sa aj svojou farbou a veľkosťou zhodujú s pôvodnými výrobkami?

3. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku: uplatní sa obmedzenie ochrany podľa článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 v prospech predávajúceho výrobku, ktorý v zásade porušuje práva k dotknutému dizajnu, iba vtedy, ak tento predávajúci objektívne zaručí, že jeho výrobok bude možné nadobudnúť výlučne na účely opravy a nie na iný účel, akým je napríklad zvýšenie výbavy alebo individualizácia zloženého výrobku?

4. V prípade kladnej odpovede na tretiu otázku: aké opatrenia je predávajúci výrobku, ktorý v zásade porušuje práva k dotknutému dizajnu, povinný prijať, aby objektívne zaručil, že jeho výrobok bude možné nadobudnúť výlučne na účely opravy a nie na iný účel, akým je napríklad zvýšenie výbavy alebo individualizácia zloženého výrobku? Stačí, ak:
   a) predávajúci v predajnom katalógu uvedie poznámku o tom, že predaj sa uskutočňuje výlučne na účely opravy s cieľom vrátiť zloženému výrobku pôvodný vzhľad vonkajšej úpravy, alebo
   b) sa vyžaduje, aby predávajúci podmienil dodanie výrobku tým, že kupujúci (obchodník alebo spotrebiteľ) písomne vyhlási, že ponúkaný výrobok použije výlučne na účely opravy?“

21 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 25. apríla 2017 boli veci C-397/16 a C-435/16 spojené na účely ústnej časti konania a vyhlásenia rozsudku.

O návrhoch na opätovné začatie ústnej časti konania

22 Podaniami doručenými do kancelárie Súdneho dvora 24. novembra a 1. decembra 2017 Porsche a Audi požiadali o opätovné otvorenie ústnej časti konania podľa článku 83 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.

23 Na podporu svojich návrhov Porsche a Audi v podstate tvrdia, že návrhy generálneho advokáta spočívajú na tvrdeniach, ktoré nie sú opodstatnené a ktoré neboli predmetom kontradiktórnej diskusie, týkajúcich sa najmä vývoja tzv. ustanovenia „o opravách" uvedeného v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002.

24 Súdny dvor podľa článku 83 rokovacieho poriadku môže kedykoľvek po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť o opätovnom začatí ústnej časti konania, najmä ak usúdi, že nemá dostatok informácií, alebo ak účastník konania uviedol po skončení tejto časti konania novú skutočnosť, ktorá môže mať rozhodujúci vplyv na rozhodnutie Súdneho dvora, alebo ak sa má vo veci rozhodnúť na základe tvrdenia, o ktorom sa nemali možnosť vyjadriť účastníci konania alebo subjekty oprávnené podľa článku 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie.

25 V prejednávanej veci o takýto prípad nejde. Existencia novej skutočnosti totiž nie je vôbec tvrdená. Okrem toho vývoj tzv. ustanovenia „o oprave" bol predložený najmä Komisiou v jej písomných pripomienkach a diskutovali o ňom všetci účastníci konania na pojednávaní. Súdny dvor sa tak po vypočutí generálneho advokáta domnieva, že má k dispozícii všetky skutočnosti potrebné na rozhodnutie.

26 Okrem toho, pokiaľ ide o kritiku vyslovenú spoločnosťami Porsche a Audi voči návrhom generálneho advokáta, na jednej strane je potrebné pripomenúť, že Štatút Súdneho dvora Európskej únie ani jeho rokovací poriadok neupravujú možnosť účastníkov konania podať pripomienky v reakcii na návrhy prednesené generálnym advokátom (rozsudok z 25. októbra 2017, Polbud – Wykonawstwo, C-106/16, EU:C:2017:804, bod 23 a citovaná judikatúra).

27 Na druhej strane podľa článku 252 druhého odseku ZFEÚ má generálny advokát za úlohu nestranne a nezávisle predkladať na verejných pojednávaniach odôvodnené návrhy v prípadoch, ktoré si v súlade so Štatútom Súdneho dvora Európskej únie vyžadujú jeho účasť. V tejto súvislosti ani návrhy generálneho advokáta, ani odôvodnenie, ktorým k nim dospel, nie sú pre Súdny dvor záväzné. V dôsledku toho nesúhlas dotknutého účastníka konania s časťou návrhov generálneho advokáta bez ohľadu na otázky, ktoré v nich skúmal, nemôže byť sám osebe dôvodom opodstatňujúcim opätovné otvorenie ústnej časti konania (rozsudok z 25. októbra 2017, Polbud – Wykonawstwo, C-106/16, EU:C:2017:804, bod 24 a citovaná judikatúra).

28 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy sa Súdny dvor domnieva, že nie je potrebné nariadiť opätovné otvorenie ústnej časti konania.

O prejudiciálnych otázkach

O druhej otázke vo veci C-397/16 a prvej otázke vo veci C-435/16

29 Druhou otázkou vo veci C-397/16 a prvou otázkou vo veci C-435/16, ktoré treba skúmať spoločne a v prvom rade, sa vnútroštátne súdy v podstate pýtajú, či sa má článok 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 vykladať v tom zmysle, že tzv. ustanovenie „o opravách", ktoré obsahuje, podmieňuje

výnimku z ochrany práv k dizajnu Spoločenstva pre dizajn, ktorý predstavuje časť zloženého výrobku a ktorý sa používa na účely umožnenia opravy tohto zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava tomu, aby chránený dizajn závisel od vonkajšej úpravy zloženého výrobku.

30 Audi, Porsche a nemecká vláda v podstate tvrdia, že tzv. ustanovenie „o opravách“ uvedené v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 sa uplatňuje len na časti zloženého výrobku, od vonkajšej úpravy ktorého dizajn závisí, t. j. ktorých forma je daná, takže na zliatinové disky motorového vozidla sa nevzťahuje toto ustanovenie. Acacia, ako aj talianska a holandská vláda a Európska komisia sa naopak domnievajú, že uplatnenie tzv. ustanovenia „o opravách“ sa neobmedzuje na časti výrobku dané formou, teda na také časti, ktorých forma sa v zásade bez možnosti jej zmeny riadi vonkajšou úpravou zloženého výrobku a ktorú si preto nemôže slobodne zvoliť zákazník, takže na disky z ľahkej zliatiny sa môže vzťahovať toto ustanovenie.

31 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora je pri výklade ustanovenia práva Únie potrebné zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou. Aj vývoj ustanovenia práva Únie môže obsahovať relevantné prvky pre jeho výklad (pozri v tomto zmysle rozsudky z 3. októbra 2013, Inuit Tapiriit Kanatami a i./Parlament a Rada, C-583/11 P, EU:C:2013:625, bod 50; z 1. júla 2015, Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, C-461/13, EU:C:2015:433, bod 30, ako aj z 18. mája 2017, Hummel Holding, C-617/15, EU:C:2017:390, bod 22).

32 Podľa článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 „ochrana dizajnom spoločenstva neexistuje pre dizajn, ktorý predstavuje časť zloženého výrobku, [ktorý je používaný] v zmysle článku 19 ods. 1 na účely opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava“.

33 Na rozdiel od odôvodnenia 13 nariadenia č. 6/2002, ktoré uvádza, že ochrana dizajnom Spoločenstva, nemôže byť stanovená pre dizajn použitý alebo stelesnený vo výrobku, ktorý predstavuje časť zloženého výrobku, „od vonkajšej úpravy ktorého dizajn závisí“ a ktorý sa používa na účely opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava, sa článok 110 ods. 1 toho istého nariadenia obmedzuje na stanovenie toho, že musí ísť o „časť zloženého výrobku“, ktorá sa musí používať „na účely opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava“.

34 Zo znenia článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 vyplýva, že skutočnosť, že chránený dizajn závisí od vonkajšej úpravy zloženého výrobku, nie je uvedená medzi podmienkami vymenovanými v tomto ustanovení.

35 Tento doslovný výklad v prvom rade potvrdzuje aj vývoj tzv. ustanovenia „o opravách“.

36 Treba totiž uviesť, že pokiaľ ide o legislatívne práce, ktoré predchádzali prijatiu uvedeného ustanovenia, tak návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o dizajnoch Spoločenstva (Ú. v. ES C 29, 1994, s. 20), ako aj zmenený návrh nariadenia Rady o dizajnoch Spoločenstva (Ú. v. ES C 62 E, 2001, s. 173) obsahovali ustanovenie, ktoré síce nemalo úplne rovnaké znenie, stanovovalo konkrétne že dizajn použitý alebo stelesnený vo výrobku, ktorý predstavuje časť zloženého výrobku, „od vonkajšej úpravy ktorého dizajn závisí“ nemohol byť chránený dizajnom Spoločenstva.

37 Ako v podstate uviedol generálny advokát v bodoch 60 až 62 svojich návrhov zo správy Predsedníctva pre Výbor stálych predstaviteľov (Coreper) č. 12420/00 z 19. októbra 2000 [medziinštitucionálny spis 1993/0463 (CNS)] vyplýva, že „z hľadiska politického súhlasu o návrhu“ boli Coreperu predložené dve hlavné otázky, z ktorých jedna sa týkala konkrétne náhradných dielov. Uvedená správa tak uvádzala, že väčšina delegácií v rámci uvedeného výboru sa domnievala, že bolo potrebné jednak, aby bolo znenie dotknutého ustanovenia priblížené zneniu článku 14 smernice 98/71 a jednak, aby náhradné diely boli vylúčené z ochrany zverenej budúcim nariadením „len pokiaľ sú používané na účely opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava“.

38 V tomto kontexte nebola požiadavka – ktorá bola stanovená v znení dotknutého ustanovenia, ako bolo uvedené tak v návrhu, ako aj v zmenenom návrhu Komisie, citovaných v bode 36 tohto rozsudku, týkajúca sa podmienky, aby bol výrobok, na ktorom je dizajn použitý, alebo na ktorom je dizajn stelesnený, súčasťou zloženého výrobku, „od vonkajšej úpravy ktorého dizajn závisí“ – uvedená v ustanovení, ktoré Rada napokon prijala.

39 Z vývoja článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 tak vyplýva, že absencia obmedzenia pôsobnosti tohto ustanovenia na časti, ktorých forma je stanovená formou zloženého výrobku, vyplýva z voľby uskutočnenej počas legislatívneho procesu.

40 Je pravda, ako zdôraznili Audi, Porsche, rovnako aj nemecká vláda, že odkaz na potrebu toho, aby „chránený dizajn závis[el] od vonkajšej úpravy zloženého výrobku“ bola zachovaná aj v odôvodnení 13 nariadenia č. 6/2002. Vzhľadom na predchádzajúce úvahy sa však táto okolnosť nejaví ako rozhodujúca. Okrem toho, ako vyplýva z judikatúry Súdneho dvora, aj keď preambula aktu Únie môže spresňovať jeho obsah, nemožno sa na ňu odvolávať na účely odchýlenia sa od samotných ustanovení dotknutého aktu (rozsudok z 10. januára 2006, IATA a ELFAA, C-344/04, EU:C:2006:10, bod 76, ako aj citovaná judikatúra).

41 V tomto kontexte a vzhľadom na úmysel normotvorcu Únie, ako bol pripomenutý v bodoch 36 až 38 tohto rozsudku, nie je potrebný taký reštriktívny výklad článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, ako je uvedený v bode 30 tohto rozsudku, ktorý obhajuje Audi, Porsche a nemecká vláda a ktorý je založený na odchylnej alebo prechodnej povahe tohto ustanovenia.

42 V tejto súvislosti je na jednej strane pravda, že tzv. ustanovenie „o opravách“ obmedzuje práva majiteľa dizajnu Spoločenstva, keďže v prípade splnenia podmienok stanovených v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 nebude mať výlučné právo, stanovené v článku 19 ods. 1 tohto nariadenia, zakázať akýmkoľvek tretím osobám používanie takéhoto dizajnu bez svojho súhlasu, čo by mohlo skutočne odôvodniť, aby bol tento článok 110 ods. 1 predmetom prísneho výkladu. Táto okolnosť však nemôže odôvodniť podriadenie uplatnenia tohto ustanovenia podmienke, ktorú toto ustanovenie nestanovilo.

43 Na druhej strane, hoci článok 110 nariadenia č. 6/2002 má názov „Prechodné ustanovenia“ a navyše vo svojom odseku 1 stanovuje, že tzv. ustanovenie „o opravách“ na uplatňuje len „až do času, kedy nadobudnú účinnosť zmeny a doplnky [uvedeného] nariadenia“, treba konštatovať, že toto ustanovenie je určené na to, aby sa uplatňovalo do svojej zmeny alebo zrušenia návrhom Komisie.

44 V druhom rade výklad článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 uvedený v bode 34 tohto rozsudku podporuje aj analýza kontextu, do ktorého patrí tzv. ustanovenie „o opravách“, keďže uvedený kontext je v prospech jednotného výkladu ustanovení nariadenia č. 6/2002 na jednej strane a ustanovení smernice 98/71 na strane druhej.

45 V tejto súvislosti na úvod, ako uviedol generálny advokát v bode 55 svojich návrhov, tak návrh smernice Parlamentu a Rady o právnej ochrane dizajnov (Ú. v. ES C 345, 1993, s. 14), ako aj návrh nariadenia uvedeného v bode 36 tohto rozsudku, ktoré predložila Komisia súčasne, obsahovali tzv. ustanovenie „o opravách“, ktorého pôsobnosť bola obmedzená na tie časti, ktoré tvoria zložený výrobok „od vonkajšej úpravy ktorého dizajn závisí“. Na rozdiel od vyššie citovaného návrhu smernice tzv. ustanovenie „o opravách“, ako je uvedené v smernici 98/71, neobsahuje takéto obmedzenie. Ako pritom bolo uvedené v bode 37 tohto rozsudku, cieľom zmeny, počas legislatívnych prác, ktoré viedli k prijatiu nariadenia č. 6/2002, znenia tzv. ustanovenia „o opravách“ obsiahnutého v článku 110 ods. 1 tohto nariadenia, bolo priblížiť toto znenie k zneniu článku 14 smernice 98/71.

46 Ďalej odôvodnenie 9 nariadenia č. 6/2002 uvádza, že hmotnoprávne ustanovenia tohto nariadenia by mali byť v súlade s príslušnými ustanoveniami smernice 98/71.

47 Z článku 110 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 napokon vyplýva, že každý návrh Komisie, ktorého cieľom je zmeniť tzv. ustanovenie „o opravách“ uvedené v odseku 1 tohto článku, by sa mal predkladať spolu s akýmikoľvek zmenami, ktoré Komisia navrhuje pre tzv. ustanovenie „o opravách“ uvedené v článku 14 smernice 98/71, keďže v súlade s článkom 18 tejto smernice musí Komisia podľa uvedeného článku 110 ods. 2 taktiež zohľadniť tieto zmeny.

48 Článok 14 smernice 98/71 pritom neobsahuje požiadavku, podľa ktorej chránený dizajn závisí od vonkajšej úpravy zloženého výrobku, čo je v prospech výkladu tzv. ustanovenia „o opravách“ v tom zmysle, že nepodlieha podmienke, aby chránený dizajn závisel od vonkajšej úpravy zloženého výrobku.

49 V treťom rade výklad článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 uvedený v bode 34 tohto rozsudku nie je vyvrátený cieľom, ktorý sleduje tzv. ustanovenie „o opravách“, ako bolo spresnené v odôvodneniach návrhu nariadenia uvedenom v bode 36 tohto rozsudku.

50 Ako vyplýva z uvedených odôvodnení, ochrana, ktorú poskytujú dizajny Spoločenstva, môže mať nepriaznivé účinky tým, že vylučuje alebo obmedzuje hospodársku súťaž na trhoch, najmä pokiaľ ide o trvalé a drahé zložené výrobky, ako sú motorové vozidlá, v súvislosti s ktorými ochrana dizajnov, ktorá sa uplatňuje na jednotlivé časti, z ktorých pozostáva zložený výrobok, môže vytvoriť skutočný monopolný trh s náhradnými dielmi. V tomto kontexte má tzv. ustanovenie o „opravách“ za cieľ zabrániť vzniku monopolných trhov s určitými náhradnými dielmi a najmä zabrániť tomu, aby bol spotrebiteľ, ktorý kúpil výrobok určený na dlhodobé používanie, ktorý môže byť finančne nákladný, viazaný na neobmedzenú dobu na výrobcu zloženého výrobku, pokiaľ ide o vonkajšie diely.

51 Ako v podstate uviedol generálny advokát v bodoch 44 a 45 svojich návrhov, práve na obmedzenie vzniku monopolných trhov vo vzťahu k určitým náhradným dielom stanovuje tzv. ustanovenie „o opravách“ uvedené v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, že ochrana práv k dizajnu Spoločenstva neexistuje vo vzťahu k dizajnu Spoločenstva, ktorý predstavuje časť zloženého výrobku a ktorý sa používa na účely umožnenia opravy tohto zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava.

52 Cieľ tzv. ustanovenia „o opravách“ liberalizovať v určitej miere trh s náhradnými dielmi v zostávajúcej časti potvrdzuje odôvodnenie 19 a článok 14 smernice 98/71, podľa ktorých sa zmeny vnútroštátnych právnych ustanovení týkajúcich sa využitia dizajnu súčasti použitej na opravu zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava, povolia iba vtedy, ak je účelom týchto zmien liberalizácia trhu s dotknutými časťami.

53 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že pôsobnosť článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 nie je obmedzená na tie časti, ktoré tvoria zložený výrobok, ktorých vonkajšia úprava podmieňuje chránený dizajn.

54 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba na druhú otázku vo veci C-397/16 a na prvú otázku vo veci C-435/16 odpovedať tak, že článok 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 sa má vykladať v tom zmysle, že tzv. ustanovenie „o opravách“, ktoré obsahuje, nepodmieňuje výnimku z ochrany práv k dizajnu Spoločenstva pre dizajn, ktorý predstavuje časť zloženého výrobku a ktorý sa používa na účely umožnenia opravy tohto zloženého výrobku, tomu, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava tým, aby chránený dizajn závisel od vonkajšej úpravy zloženého výrobku.

O prvej otázke vo veci C-397/16 a o druhej otázke vo veci C-435/16

55 Svojou prvou otázkou vo veci C-397/16 a druhou otázkou vo veci C-435/16, ktoré treba skúmať spoločne a v druhom rade, sa vnútroštátne súdy v podstate pýtajú, za akých podmienok tzv. ustanovenie „o opravách“, ktoré obsahuje článok 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, podmieňuje výnimku

z ochrany práv k dizajnu Spoločenstva pre dizajn, ktorý predstavuje časť zloženého výrobku a ktorý sa používa na účely umožnenia opravy tohto zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava.

56 Pokiaľ ide o prvú otázku vo veci C-397/16, Audi a nemecká vláda v podstate tvrdia, že na analogický disk, ktorý je z estetického hľadiska rovnaký ako pôvodný disk, sa nevzťahuje pojem časť zloženého výrobku, ktorého cieľom je umožniť opravu a obnoviť pôvodnú vonkajšiu úpravu zloženého výrobku, takže na takýto disk sa nevzťahuje tzv. ustanovenie „o opravách". Acacia, talianska a holandská vláda, ako aj Komisia sa naopak domnievajú, že na analogický disk, ktorý je z estetického hľadiska rovnaký ako pôvodný disk, sa vzťahuje pojem časť zloženého výrobku, ktorého cieľom je umožniť opravu a obnoviť pôvodnú vonkajšiu úpravu zloženého výrobku.

57 Pokiaľ ide o druhú otázku vo veci C-435/16, Porsche, rovnako ako talianska a holandská vláda, ako aj Komisia v podstate tvrdia, že na to, aby sa na analogický disk motorového vozidla vzťahovalo tzv. ustanovenie „o opravách", musí mať takýto disk rovnakú vonkajšiu úpravu ako pôvodný disk. Acacia sa naopak domnieva, že tzv. ustanovenie „o opravách" sa uplatňuje na akékoľvek „bežné varianty" pôvodných diskov.

58 Podľa článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 ochrana práv k dizajnu Spoločenstva neexistuje „pre dizajn, ktorý predstavuje časť zloženého výrobku, v zmysle článku 19 ods. 1 na účely opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava".

59 Zo znenia tohto ustanovenia tak vyplýva, že uplatnenie tzv. ustanovenia „o opravách" podlieha viacerým podmienkam týkajúcim sa v prvom rade existencii dizajnu Spoločenstva, ďalej existencii „časti zloženého výrobku" a napokon potrebe použitia „v zmysle článku 19 ods. 1 na účely opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava".

60 V prvom rade treba uviesť, že článok 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 vylučuje v prípade, ak sú splnené podmienky stanovené týmto ustanovením, akúkoľvek ochranu pre „dizajn spoločenstva". Z toho vyplýva, ako v podstate uviedol generálny advokát v bodoch 90 a 91 svojich návrhov, že uvedený článok 110 ods. 1 sa môže uplatňovať iba na časti, ktoré sú predmetom ochrany dizajnom Spoločenstva a ktoré, ako vyplýva z článku 1 ods. 1 tohto nariadenia, spĺňajú podmienky ochrany stanovené v uvedenom nariadení, najmä v článku 4 tohto nariadenia.

61 V tejto súvislosti podľa článku 4 ods. 2 nariadenia 6/2002 ochrana dizajnom, ktorý je použitý alebo stelesnený vo výrobku, ktorý predstavuje časť zloženého výrobku, sa zabezpečí iba ak na jednej strane táto časť po stelesnení v zloženom výrobku zostáva viditeľná počas bežného užívania zloženého výrobku a na druhej strane samotné viditeľné znaky samy osebe spĺňajú podmienky týkajúce sa novosti a osobitého charakteru, stanovené v odseku 1 tohto článku.

62 V prejednávanej veci je nesporné, že je to tak v prípade dizajnov Spoločenstva k diskom motorových vozidiel, ktorých majiteľmi sú Audi a Porsche.

63 V druhom rade sa článok 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 uplatňuje len na „časti zloženého výrobku".

64 Treba uviesť, že nariadenie č. 6/2002 nedefinuje pojem „časť zloženého výrobku". Z článku 3 písm. b) a c) tohto nariadenia však vyplýva, že „výrobok" znamená akýkoľvek priemyselný alebo remeselný predmet vrátane, okrem iného, častí určených na zloženie do výsledného zloženého výrobku a na druhej strane „zložený výrobok" znamená výrobok, ktorý sa skladá z viacerých častí, ktoré sa môžu nahradiť, pričom sa umožňuje rozobratie a opätovné zostavenie výrobku. Okrem toho, keďže nie je definovaný pojem „časť" v uvedenom nariadení, tento pojem treba chápať v súlade s jeho obvyklým významom v bežnom jazyku (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. mája 2006, Massachusetts Institute of Technology, C-431/04, EU:C:2006:291, bod 17 a citovanú judikatúru).

65 Za týchto podmienok je potrebné domnievať sa, že pod pojmom „časti zloženého výrobku“ článok 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 rozumie viaceré zložky určené na zloženie do jedného zloženého priemyselného alebo remeselného predmetu, ktoré sa môžu nahradiť, pričom sa umožňuje rozobratie a opätovné zostavenie takéhoto predmetu, bez ktorých by takýto zložený výrobok nemohol byť bežne užívaný.

66 V prejednávanej veci treba konštatovať, že disk motorového vozidla treba považovať za „časť zloženého výrobku“ v zmysle uvedeného ustanovenia, keďže takýto disk je časťou zloženého výrobku, ktorý predstavuje automobil, pri absencii ktorého nemôže byť tento výrobok bežne užívaný.

67 V treťom rade článok 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 vyžaduje na účely uplatnenia tzv. ustanovenia „o opravách“, aby bola časť zloženého výrobku používaná „v zmysle článku 19 ods. 1 na účely opravy zloženého výrobku“.

68 V tejto súvislosti vyplýva z článku 19 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 po prvé, že „využívanie“ časti v zmysle tohto ustanovenia sa vzťahuje na vytvorenie, ponúkanie, uvedenie na trh, dovoz, vývoz alebo používanie výrobku, na ktorom je dizajn použitý, alebo na ktorom je dizajn stelesnený, alebo skladovanie tohto výrobku na takéto účely. Zo znenia tohto článku tak vyplýva, že tento pojem má široký rozsah a zahŕňa akékoľvek použitie časti na účely opravy.

69 Po druhé účelom použitia časti musí byť „oprava“ zloženého výrobku. V tejto súvislosti, ako v podstate uviedol generálny advokát v bodoch 89 a 100 svojich návrhov, požiadavka, podľa ktorej používanie časti musí umožniť „opravu“ zloženého výrobku znamená, že daná časť musí byť potrebná na účely bežného užívania zloženého výrobku alebo, inými slovami, že chybný stav časti alebo chýbajúca časť môže brániť takémuto bežnému užívaniu. Možnosť odvolávať sa na tzv. ustanovenie „o opravách“ tak vyžaduje, aby bolo používanie časti potrebné na účely opravy zloženého výrobku, ktorý sa stal chybným, najmä v dôsledku chýbajúcej pôvodnej časti alebo škody, ktorá na ňom vznikla.

70 Z tzv. ustanovenia „o opravách“ je preto vylúčené akékoľvek používanie časti z okrasných dôvodov alebo len z dôvodu vhodnosti, akým je najmä nahradenie časti z estetických dôvodov alebo z dôvodov individualizácie zloženého výrobku.

71 V štvrtom rade článok 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 vyžaduje na účely uplatnenia tzv. ustanovenia „o opravách“, aby bola oprava zloženého výrobku vykonaná „aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava“.

72 Vzhľadom na článok 3 písm. a) nariadenia č. 6/2002 je potrebné domnievať sa, že vonkajšia úprava výrobku alebo časti výrobku vyplýva zo znakov najmä línií, obrysov, farieb, tvaru, textúry a/alebo materiálov samotného výrobku a/alebo jeho zdobenia.

73 V tejto súvislosti, ako uviedol generálny advokát v bodoch 103 a 104 svojich návrhov, časti uvedené v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 prispievajú k vonkajšej úprave zloženého výrobku. Ako bolo pripomenuté v bode 60 tohto rozsudku, toto ustanovenie sa totiž týka len tých častí, ktoré sú chránené dizajnom Spoločenstva a ktoré preto v súlade s článkom 4 ods. 2 písm. a) tohto nariadenia zostanú viditeľné počas bežného užívania zloženého výrobku po začlenení do tohto výrobku. Viditeľná časť pritom nevyhnutne prispieva k vonkajšej úprave zloženého výrobku.

74 Ďalej je potrebné, aby bola oprava vykonaná na účely obnovenia „pôvodnej“ vonkajšej úpravy zloženého výrobku. Z toho vyplýva, že na to, aby sa mohlo uplatniť tzv. ustanovenie „o opravách“, sa má časť používať na účely obnovenia vonkajšej úpravy zloženého výrobku, ktorú mal v čase svojho uvedenia na trh.

75 Je potrebné dospieť k záveru, že tzv. ustanovenie „o opravách“ sa uplatňuje len na časti zloženého výrobku, ktoré sú vizuálne zhodné s pôvodnými časťami.

76 Takýto výklad je vo zvyšnej časti v súlade s článkom 26 ods. 2 Dohody o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva, ktorý stanovuje, že každá výnimka z ochrany priemyselných dizajnov sa musí obmedziť a nesmie byť neprimerane v rozpore s bežným využívaním chránených priemyselných dizajnov a nebude neprimerane na úkor oprávnených záujmov majiteľa chráneného vzoru, zohľadňujúc oprávnené záujmy tretích strán. O takýto prípad ide totiž v prejednávanej veci, keďže uplatnenie tzv. ustanovenia „o opravách" sa obmedzuje na používanie dizajnu, ktorý je časťou zloženého výrobku a ktorý sa používa len na účely účinnej opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava.

77 Vylučuje sa preto akékoľvek používanie časti, ktorej účelom nie je obnovenie vonkajšej úpravy zloženého výrobku, ktorú mal v čase svojho uvedenia na trh. O takýto prípad ide najmä, ak sa náhradný diel svojou farbou a veľkosťou nezhoduje s pôvodnou časťou, alebo ak bola vonkajšia úprava zmenená od jeho uvedenia na trh.

78 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba na prvú otázku vo veci C-397/16 a na druhú otázku vo veci C-435/16 odpovedať tak, že článok 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 sa má vykladať v tom zmysle, že tzv. ustanovenie „o opravách", ktoré obsahuje, podmieňuje výnimku z ochrany práv k dizajnu Spoločenstva pre dizajn, ktorý predstavuje časť zloženého výrobku a ktorý sa používa na účely umožnenia opravy tohto zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava, tomu, aby sa vonkajšia úprava náhradného dielu vizuálne zhodovala s vonkajšou úpravou časti, ktorá bola pôvodne začlenená do zloženého výrobku v čase jeho uvedenia na trh.

O tretej otázke vo veci C-397/16 a o tretej a štvrtej otázke vo veci C-435/16

79 Svojou treťou otázkou vo veci C-397/16 a treťou a štvrtou otázkou vo veci C-435/16, ktoré treba skúmať spoločne a v treťom rade, sa vnútroštátne súdy v podstate pýtajú, či sa má článok 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 vykladať v tom zmysle, že na to, aby sa výrobca alebo predajca časti zloženého výrobku mohli odvolávať na tzv. ustanovenie „o opravách", ktoré toto ustanovenie obsahuje, musia zaručiť, že túto časť takto používaného zloženého výrobku bude možné nadobudnúť výlučne na účely opravy, a v prípade kladnej odpovede sa tieto súdy pýtajú, akým spôsobom to majú zaručiť.

80 Audi sa v tejto súvislosti domnieva, že uplatnenie tzv. ustanovenia „o opravách" je nezlučiteľné s priamym predajom analogických častí konečným spotrebiteľom, takže výrobcovia analogických častí sa musia obmedziť na dodávanie svojich výrobkov iba autoopravovniam. Porsche tvrdí, že výrobca analogických častí musí objektívne zaručiť, že jeho výrobok bude možné nadobudnúť výlučne na účely opravy a nie na iný účel, akým je individualizácia zloženého výrobku. Talianska vláda a Komisia sa v podstate domnievajú, že výrobca analogických častí má povinnosť prijať všeobecné opatrenia kontroly určené na zaručenie ich zákonného použitia. Acacia tvrdí, že vopred poskytnutá písomná informácia adresovaná zákazníkom, ktorá sa týka skutočnosti, že účelom časti je oprava zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava, predstavuje opatrenie zlučiteľné s požiadavkou spravodlivej rovnováhy medzi dotknutými záujmami.

81 Ako vyplýva zo znenia článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, tento článok vylučuje ochranu práv k dizajnu Spoločenstva pre dizajn, ktorý predstavuje časť zloženého výrobku, ktorý sa používa na účely opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava. Dotknuté „využívanie" sa v tejto súvislosti, ako bolo pripomenuté v bode 68 tohto rozsudku, vzťahuje najmä na vytvorenie, ponúkanie, uvedenie na trh, dovoz, vývoz alebo používanie výrobku, na ktorom je dizajn použitý alebo na ktorom je dizajn stelesnený, alebo skladovanie tohto výrobku na takéto účely.

82 Treba tak určiť, či v prípade ak takéto použitie spočíva, ako v prejednávaných veciach, vo výrobe a predaji uvedeného výrobku, článok 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 ukladá výrobcovi a predajcovi tohto výrobku, ktorý plánuje vyrábať a predávať tento výrobok, aby sa umožnilo jeho účinné používanie pri dodržaní podmienok, ktoré stanovuje uvedené ustanovenie, určité podmienky týkajúce sa dodržania uvedených podmienok následnými užívateľmi.

83 V tejto súvislosti treba uviesť, že výnimka, ktorú zavádza tzv. ustanovenie „o opravách" zo zásady ochrany práv k dizajnu vyžaduje, aby konečný užívateľ dotknutej časti používal túto časť pri dodržaní podmienok uvedených v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, konkrétne, aby prostredníctvom tejto časti opravil dotknutý zložený výrobok, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava.

84 Je taktiež potrebné zdôrazniť, že uvedené ustanovenie zavádza na konkrétne účely pripomenuté v bode 51 tohto rozsudku výnimku z režimu ochrany práv k dizajnu a že potreba zachovať účinnosť tohto režimu ochrany vyžaduje zo strany tých, ktorí sa odvolávajú na uvedenú výnimku, aby v čo najväčšej možnej miere prispeli k zabezpečeniu prísneho dodržiavania podmienok uvedených v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 najmä konečnými užívateľmi.

85 V tomto kontexte, aj keď nemožno od výrobcu alebo predajcu časti zloženého výrobku očakávať, aby objektívne a za všetkých okolností zaručil, že časti, ktoré vyrábajú a predávajú na účely používania v súlade s podmienkami stanovenými v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, boli napokon účinne používané konečnými užívateľmi pri dodržaní uvedených podmienok, nič to však nemení na tom, že na to, aby sa mohol uplatniť odchylný režim, ktorý bol takto zavedený týmto ustanovením, podlieha takýto výrobca alebo predajca, ako uviedol generálny advokát v bodoch 131, 132 a 135 svojich návrhov, povinnosti náležitej starostlivosti, pokiaľ ide o dodržiavanie týchto podmienok následnými užívateľmi.

86 Na úvod im predovšetkým prináleží informovať následných užívateľov prostredníctvom jasného a viditeľného označenia na výrobku, jeho balení, v katalógoch alebo aj na predajných dokladoch, na jednej strane o skutočnosti, že dotknutá časť obsahuje dizajn, ktorého nie sú majiteľmi, a na druhej strane o skutočnosti, že táto časť je určená výlučne na použitie na účely opravy zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava.

87 Ďalej im prináleží zabezpečiť prostredníctvom vhodných prostriedkov, najmä zmluvných, aby následní užívatelia neurčovali dotknuté časti na použitie, ktoré je nezlučiteľné s podmienkami stanovenými v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002.

88 Na záver sa uvedený výrobca alebo predajca musí zdržať predaja takejto časti, pokiaľ vedia alebo vzhľadom na všetky relevantné okolnosti majú opodstatnené dôvody vedieť, že táto časť nebude používaná za podmienok stanovených v článku 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002.

89 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba na tretiu otázku vo veci C-397/16 a na tretiu a štvrtú otázku vo veci C-435/16 odpovedať tak, že článok 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 sa má vykladať v tom zmysle, že na to, aby sa výrobca alebo predajca časti zloženého výrobku mohli odvolávať na tzv. ustanovenie „o opravách", ktoré toto ustanovenie obsahuje, musia splniť povinnosť náležitej starostlivosti, pokiaľ ide o dodržiavanie podmienok uložených uvedeným ustanovením následnými užívateľmi.

O trovách

90 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

1. **Článok 110 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 6/2002 z 12. decembra 2001 o dizajnoch spoločenstva sa má vykladať v tom zmysle, že tzv. ustanovenie „o opravách“, ktoré obsahuje, nepodmieňuje výnimku z ochrany práv k dizajnu Spoločenstva pre dizajn, ktorý predstavuje časť zloženého výrobku a ktorý sa používa na účely umožnenia opravy tohto zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava, tomu, aby chránený dizajn závisel od vonkajšej úpravy zloženého výrobku.**

2. **Článok 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 sa má vykladať v tom zmysle, že tzv. ustanovenie „o opravách“, ktoré obsahuje, podmieňuje výnimku z ochrany práv k dizajnu Spoločenstva pre dizajn, ktorý predstavuje časť zloženého výrobku a ktorý sa používa na účely umožnenia opravy tohto zloženého výrobku, aby sa obnovila jeho pôvodná vonkajšia úprava, tomu, aby sa vonkajšia úprava náhradného dielu vizuálne zhodovala s vonkajšou úpravou časti, ktorá bola pôvodne začlenená do zloženého výrobku v čase jeho uvedenia na trh.**

3. **Článok 110 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 sa má vykladať v tom zmysle, že na to, aby sa výrobca alebo predajca časti zloženého výrobku mohli odvolávať na tzv. ustanovenie „o opravách“, ktoré toto ustanovenie obsahuje, musia splniť povinnosť náležitej starostlivosti, pokiaľ ide o dodržiavanie podmienok uložených uvedeným ustanovením následnými užívateľmi.**

Podpisy